

[Ebba Strange]

op til flere års ventetid på overhovedet at få sin sag behandlet. Derfor ønsker vi også fra SF's side, at man i forbindelse med det videre arbejde fokuserer lidt på, om ressourcerne er til stede, og hvordan ressourcerne bruges i det sociale system.

Vi mener, at hjælpeforanstaltninger i det sociale system må bygge på aftaler og frivillighed, og at de så skal sættes i værk tæt og effektivt i forbindelse med lovovertrædelser.

Straffesystemet er et andet system, og derfor var jeg også glad for, at justitsministeren i dag skelnede mellem de to ting. En aftale om hjælp skulle indgås med socialforvaltningen, mens en aftale med straffende indhold skulle indgås med retssystemet. Jeg tror, det er vigtigt af hensyn til forståelsen og vil modvirke forplumringen af disse begreber, at vi holder de ting adskilte.

Justitsministeren siger, at det, der er formålet, er at udvikle de unges ansvarsbevidsthed. Jeg vil godt spørge – og det spørgsmål kan vi jo stille os selv hver især –: Hvordan udvikler man egentlig ansvarsbevidsthed? Det gør man jo, hvis der bliver regnet med én, hvis de opgaver, man bliver stillet over for, er opgaver, som man kan løse, og som man ved vil give tillid til én, hvis man løser dem og derved får lejlighed til at demonstrere, at det kan man godt. Det gælder hele skolesystemet igennem, det gælder i hjemmet, det gælder i fritiden som ung, og det gælder også, når man er kommet ud i de situationer, som vi beskæftiger os med i dag.

Jeg er tilfreds med, at man vil prøve at undgå kriminalitetsstemplingen af disse unge så længe som muligt; det tror jeg er noget kolossalt vigtigt. Når først man har fået stemplet kriminel på sig, er det svært at ryste af igen. Men det skulle helst foregå på en sådan måde, at de unge opfatter, at der er klarhed i systemerne, og det håber jeg et udvalgsarbejde fra nu af og frem til efteråret kan hjælpe os med.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det gælder fru Ebba Stranges bemærkninger om opklaring, og at der heldigvis er meget, der ikke bliver opklaret. Det er vi nok glade for alle sammen at der somme tider er, men der ligger måske netop en stor fare for de unge i, at de tyverier, de f.eks begår i supermarkeder, ikke bliver opklaret, og så en dag, når man er kommet

meget langt ud, falder hammeren. Vi kender nok alle eksempler på ulykkelige unge, der egentlig ikke forstår, hvor galt det er, det, de har gjort.

Jeg mener, det må være en god ting, at man arbejder hen imod en meget høj opklaringsprocent så tidligt som muligt for også så tidligt som muligt at kunne sætte ind med sociale foranstaltninger.

Jeg ved ikke, om fru Ebba Strange er enig i dette eller ej.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg forstår godt, hvad fru Inger Stilling Pedersen siger. Jeg er såmænd ikke helt uenig, men jeg tror alligevel, at vi på en eller anden måde skal være taknemlige over, at vi ikke har en 100 pct.s opklaring, for meget af det holder jo op af sig selv. Det får vi aldrig opklaret, og der er ingen grund til, at vi går rundt og synes, at det er forfærdeligt, at vi aldrig får det.

Jeg synes, det er meget vigtigere, at vi alle de steder, hvor vi kender unge mennesker og er sammen med unge mennesker, uanset om det er i klubber eller i skoler eller derhjemme eller i andre former for fritidsarbejde – eller arbejde for den sags skyld; der er masser af de unge, der har arbejde ved siden af skolearbejdet – er opmærksomme på dem, interesserede i dem. Dermed bliver vi også interesserede i, hvad det egentlig er, de går og foretager sig, når de er på egen hånd, og vi hjælper dem derigennem til at holde op med det pjat, de render og laver.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil starte med at takke justitsministeren og hans forgænger, som sidder lige ved siden af, hvor jeg står, for den redegørelse, som vi fik allerede i efteråret. Vi ville godt have haft debatten allerede dengang, men af forskellige tekniske årsager endte det med at blive en forespørgselsdebat; vi fik ikke i tide bragt sagen ned i salen til en redegørelsesdebat.

Jeg synes, at dette emne egner sig til en forholdsvist rolig behandling her i dag, hvor vi fremsætter vore synspunkter ikke mindst i relation til de betragtninger, som justitsministeren har fremsat for Folketinget.

Man kan behandle emnet meget abstrakt, meget generelt. Det er fristende, og der er allerede både i redegørelsen og af de foregående